

Grad er Skyld i den Misere, det danske Fiskeri befunder sig i. Fiskeriets Vilkaar er vel nok saa slette paa nærværende Tidspunkt, at der er al mulig Grund til, at man fra Statsmagtens Side gennem dertil egnede Forholdsregler søger at raade Bod derpaa. Det vil vist erkendes fra alle Sider, at Forholdsregler, der varigt skal kunne bedre Forholdene, maa være af en anden Art end det Lovforslag, der her foreligger om Understøttelse til arbejdsløse Fiskere. Deri ligger selvfølgelig ikke, at man ikke, som Forholdet nu er, er nødt til at gaa til noget saadant, og jeg har ogsaa paa mit Partis Vegne anbefalet at vedtage dette Lovforslag i uændret Skikkelse. Men om noget saadant i Fremtiden skal blive overflødigt, saa at det ikke skal blive nødvendigt at gaa til en Fornyelse af denne Lov, vil i høj Grad afhænge af de Forholdsregler, der fra Samfundsmagtens Side træffes for at bedre Fiskeriets Vilkaar. Og jeg gentager derfor det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han vil være rede til at søge at træffe Foranstaltninger, hvorved Afsætningsforholdene bedres og Fragtnedsættelser gennemføres.

Landbrugsministeren (*Madsen-Myydal*):

Det ærede Medlem Hr. Sundbo spurgte mig, om jeg vilde være med til at støtte eller gennemføre Foranstaltninger, der kunde bidrage til at skabe bedre Vilkaar for Fiskerierhvervet. Jeg kan besvare denne Forespørgsel med, at jeg vil af al min Evne understøtte enhver Bestræbelse, der kan virke i den Retning. Jeg indrømmer, at Fiskerierhvervet herhjemme ligesom for øvrigt i andre Lande, og ikke mindst i Norge, hvor det spiller en langt større økonomisk Rolle end her, i Øjeblikket virker under meget vanskelige Vilkaar. Naar det ærede Medlem spørger mig, hvad der er foretaget gennem Forhandlinger med Tyskland, skal jeg oplyse, at det under Forhandlingerne er oplyst, at der fra tysk Side ikke eksisterer nogen som helst Restriktion angaaende Indførsel af Fisk. Man har med Hensyn til Importen af Fisk taget det samme Standpunkt som med Hensyn til Importen af Kreaturer. Fiskeriet og Landbruget er altsaa med Hensyn til denne Import paa Tyskland, der spiller en saa stor Rolle for dem begge, lige gunstigt stillede. Ikke desto mindre arbejder begge disse Eksportvirksomheder under meget vanskelige Forhold. Og Grunden dertil er, som alle ærede Medlemmer vil vide, de særlige Valutaforhold. Jeg maa derfor sige, at

der ikke er noget at opnaa gennem Forhandlinger med Tyskland, fordi vi allerede har opnaaet alt, hvad vi kan vente, nemlig fri Adgang for Eksporten til Tyskland. Og jeg ser ikke, der findes noget Middel, vi kan bringe i Aevendelse for at bøde paa det uheldige Forhold, at den tyske Marks Betalingsevne er saa ringe, som den er. Det er jo et Forhold, der, saa længe det varer, vil medføre, at Afsætningen af de Ting, vi sælger til Tyskland, altsaa Fisk, Kreaturer og Heste, er nede i Priser, som vi maa anse for at være mindre tilfredsstillende.

Hvad dernæst det Spørgsmaal angaar, der blev rejst ikke blot af det ærede Medlem Hr. Sundbo, men ogsaa af det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, nemlig Spørgsmaalet om Nedsættelse af Fragten her i Landet, er det ganske rigtigt, at der blev afholdt et Møde mellem et Udvalg indenfor Dansk Fiskeriforening og Repræsentanter for Fiskeeksportørerne, hvor ogsaa min Kollega Trafikministeren og jeg var til Stede. Der var Enighed der om, at alt hvad der kunde gøres for at bøde paa de forhaanden-værende vanskelige Forhold, burde iværksættes. Spørgsmaalet om Fragtnedsættelse blev ogsaa drøftet og overvejet. Den største Betænkelse ved at gennemføre en saadan Fragtnedsættelse er jo, at der i Virkeligheden ikke foreligger nogen Sikkerhed for, at den kommer Fiskerne, som skulde nyde godt af den, til gode, og jeg maa indrømme, at jeg endnu har denne Betænkelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at saaledes som Eksportforholdene overfor Udlandet og Afsætningsforholdene her i Landet ligger, vil en Fragtnedsættelse ikke forhøje Priserne for Fiskerne, men vil gaa i Mellemløbet Lommer. Ikke desto mindre resulterede dette Møde i, at jeg efter en derom ført Forhandling med Trafikministeriet under 5. Januar i Aar henvendte mig til Finansudvalget med Anmodning om, at der maatte blive stillet et Beløb af 150 000 Kr. til Raadighed til Fragtnedsættelse for Eksportfisk. Finansudvalget har endnu ikke taget Stilling dertil, og uden at jeg derom er underrettet, skulde jeg være tilbøjelig til at mene, at det netop er ud fra den Opfattelse, at en saadan pengelig Understøttelse i Virkeligheden ikke vilde være i Stand til at bøde paa de vanskelige Kaar, som Fiskeriet arbejder under. Hvad Forsyningen af København angaar, er Forholdet jo det, at der ingen Mangel er paa Fisk. Man kan beklage, at Forbruget i København af dette billige og gode Næringsmiddel er saa ringe,